

Aan Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Van Koen van Domselaar, beleidsmanager Arbo & Milieu

Gouda : 2 april 2025

Betreft : Reactie op internetconsultatie 'Wijziging Arbeidsomstandighedenwet in verband met een vergunningplicht voor bepaalde asbestwerkzaamheden'

Geachte heer/mevrouw,

OnderhoudNL vertegenwoordigt onderhoudsbedrijven die onder de huidige wetgeving op basis van goedgekeurde veilige en gezonde werkmethoden asbesthoudende beglazingskit en asbesthoudende vensterbanken mogen verwijderen zonder gecertificeerd te hoeven zijn. Dit betreft werkzaamheden die door veel bedrijven incidenteel uitgevoerd worden met een vastgestelde lage blootstelling. Hiervoor hebben wij protocollen en bieden wij de daarbij benodigde opleiding aan voor onze branche. Vanuit die achtergrond geven wij onze reactie bij de memorie van toelichting en dan met name gericht de verplichting om over een certificaat te beschikken als bewijs van naleving van artikel zes van de Asbestrichtlijn voor het verkrijgen van een vergunning.

Geen certificeringsplicht bij laag-risicowerk dat sporadisch uitgevoerd wordt

Cruciaal is de vraag of er voor dergelijke laagrisico werkzaamheden vergelijkbare eisen komen als voor sloop en verwijdering. Als hiervoor een (licht) certificaat nodig is, dan ontstaat een zeer ongewenste situatie. Voorbeeld: een schildersbedrijf vervangt eens of enkele keren per jaar een ruit met asbesthoudend kit. De jaarlijkse kosten van een licht certificaat zijn de memorie van toelichting geschat op € 2000,-. Deze kosteninschatting vinden wij erg laag en lijkt alleen uit te gaan van de kosten voor de certificeringsinstelling exclusief een reële inschatting van de extra interne uren die hieraan besteed moeten worden. Het vervangen van een ruit met asbesthoudende kit wordt daarmee onbetaalbaar voor de particulier. Het schildersbedrijf zal om deze reden zich niet laten certificeren omdat de kosten onvoldoende doorberekend kunnen worden. Resultaat: als schildersbedrijven hiervan afzien moet het door asbestsaneringsbedrijven uitgevoerd worden die daar onvoldoende capaciteit voor hebben. Ook economisch is dat niet interessant voor de asbestsaneringsbedrijven. Deze situatie zal resulteren in onnodige kostenstijging en vertraging hetgeen onwenselijk is. Het is daarom noodzakelijk dat werkzaamheden die sporadisch uitgevoerd worden en met lage blootstelling, buiten de certificatieplicht gehouden worden. Voor het vaststellen van een grens voor sporadisch lage blootstelling zou gekozen kunnen worden voor een geschatte blootstelling op persoonsniveau in vezeluren.

Uit onderzoek van de NLA lijkt de conclusie getrokken te kunnen worden dat als er voor sporadische werkzaamheden met lage blootstelling, gezond en veilig werken methodes opgesteld worden, deze goed gehandhaafd worden. Beter zelfs dan de werkwijze die op basis van certificaateisen gevolgd moet worden. Geef op basis van deze constatering bedrijven die sporadisch werkzaamheden uitvoeren met geringe blootstelling de ruimte om dit te doen op basis van kwalitatief onderzoek en goed omschreven en gevalideerde gezond en veilig werken methodes.

De inschatting dat 500 bedrijven voor een andere vorm van bewijs van naleving in aanmerking zou kunnen komen (sporadische werkzaamheden met lage blootstelling) lijkt ons veel te laag, alleen al wanneer wij kijken naar het aantal schilders-/onderhoudsbedrijven dat hier (potentieel) mee te maken heeft.

Risicogerichte certificering en handhaving

Bij de type werkzaamheden waar wel voor een certificeringsplicht wordt gekozen achten wij het verstandig het certificeringsstelsel risicogericht in te richten: naarmate een bedrijf meer asbest sloopt en/of verwijdert (meer vezeluren) een toenemend aantal auditdagen. Ook het handhavingssysteem zou zo ingericht moeten worden dat werknemers met het hoogste aantal vezeluren verzekerd zijn van de beste beheersmaatregelen. Kortom, focus op daar waar de risico's het grootst zijn.

Identificatie in plaats van inventarisatie waar verantwoord

Het is wenselijk om waar dat verantwoord kan kosten en administratieve lasten te beperken. Als er voldoende inzicht verkregen wordt over potentiële blootstelling aan asbest door het asbest te identificeren (kwalitatief) in plaats van te inventariseren (kwantitatief), dan verdient identificeren de voorkeur.

Opleidingen betaalbaar en werkbaar houden

De EU-asbestrichtlijn schrijft ook voor dat elke werknemer die werkzaamheden met asbest gaat uitvoeren, opgeleid moet zijn. De opleiding moet gegeven worden door een gekwalificeerde trainer. In de memorie wordt aangenomen dat de meerkosten vanwege het moeten beschikken over een opleidingscertificaat van een erkend instructeur verwaarloosbaar zijn. Dit komt niet overeen met de huidige praktijk en hangt sterk af van de eisen die gesteld worden aan de erkenning van een trainer.

Om de opleidingen niet onnodig complex en duur te maken stellen wij voor dat;

- De opleiding en de kwalificatie van de trainer geregeld kan worden door de verschillende branches,
- De opleiding kan worden afgesloten met een toets maar niet door een extern examenbureau.

- De inhoud van de asbestopleiding aangepast kan worden aan branche specifieke asbesthoudende toepassingen en situaties,
- Herhalingsopleidingen ook door middel van e-learning kan worden georganiseerd.